

Nr 365

Av herr **Mossberger** och herr **Persson, Ragnar**, om vidgad rätt för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område.

I lagen av den 18 juni 1925 (SFS nr 334) om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område finnes bland annat stadgat i första paragrafen tredje stycket att rätt att tillösa sig marken förefinnes endast under förutsättning att nyttjanderättshavare tillhörigt boningshus, som lämnade nöjaktig bostad åt honom och hans familj, fanns uppfört å marken den 1 januari 1919.

Det är många nyttjanderättshavare, som sedan denna lags tillkomst har kunnat friköpa den mark, som de hade uppfört sitt boningshus på, och därmed erhållit en tryggare ställning. Men det finns också många som byggt sitt boningshus efter den 1 januari 1919 och efter samma principer å annan tillhörig mark. Dessa kan inte enligt nu gällande ensittarlag inlösa den mark varpå de byggt sitt bostadshus.

Då det dessutom är svårigheter för dessa nyttjanderättshavare att erhålla lån och bidrag för reparation på bostaden, föreligger det följaktligen ett behov att lagen i berört hänseende anpassas efter det praktiska livets ändrade behov, varvid tidpunkten då boningshuset funnits uppfört lämpligen synes böra bestämmas till den 1 januari 1930.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att 1 § i ensittarlagen må erhålla följande ändrade lydelse:

Den — — — — — under förutsättning:
dels — — — — — till mer än 10 år;
dels att nyttjanderättshavare tillhörigt bostadshus, som lämnade nöjaktig bostad åt honom och hans familj, fanns å marken uppfört den 1 januari 1930,
och dels — — — — — byggnader.
Avlider — — — — — stadgat.
Ändå — — — — — nyttjanderättshavare.
Vid — — — — — förutsatt.

Stockholm den 26 januari 1955

Eric Mossberger

Ragnar Persson